

Forsøg paa at tage denne Ære fra ham, men det bliver en Forskel fra de Tal, den højtærede Finansminister nævnte.

Det er rigtigt, at der er sket en Forskydning i Skatterne fra 1920 til 1923. Venstres Ordfører nævnte nogle Tal og nogle Procenttal og sagde, at vi var naaet til i Dag at have 44 pCt. direkte og 56 pCt. indirekte Skatter — var det ikke de Tal, den ærede Ordfører nævnte? —, medens vi for 1920 havde det Forhold, at vi havde 66 pCt. direkte Skatter og 34 pCt. indirekte Skatter eller 34 mod 66. Det er altsaa Udviklingen under Venstres Styre i de tre Aar, og jeg kan jo godt forstaa, at i hvert Fald de Konservative er stolte over denne Udvikling, for det er jo deres Politik, der her sejrer, den, at vi skal have de indirekte Skatter til at være Tyngdepunktet, saa at de direkte Skatter bliver det mindre væsentlige. Men det er først for nylig, at Venstre har annammet den Politik, det nu har praktiseret med saa stort et Udbytte, og naar vi nu bliver færdige med Skattelovene for denne Samling, kommer hjem paa Onsdag, og vi saa til næste Aar skal til at gøre op, vil jeg med Interesse se, hvad Venstres Ordfører til den Tid vil sige om Udviklingen, for saa har Forholdet nok nærmet sig til det omvendte, saa at vi har 35 pCt. direkte og 65 pCt. indirekte Skatter. Det er altsaa den Udvikling, som har fuldbyrdet sig i 4 Aar, takket være, at Venstre fører — skal vi sige en retlinet Venstrepolitik.

Den højtærede Finansminister nævnte de store Besparelser, der var indført paa Finansloven, og mente, at de bidrog til at skabe et bedre finansielt Resultat end i Fjor, og deri har den højtærede Finansminister selvfølgelig Ret, men den højtærede Finansminister vil sikkert ogsaa give mig Ret i, at der ikke fra Oppositionens, fra Socialdemokratiets og det radikale Venstres Side er lagt Regeringen Hindringer i Vejen for disse Nedskæringer undtagen paa uvæsentlige Punkter. Det overraskede mig derfor at se, hvad Regeringens Hovedorgan „København“ i Gaar havde at fortælle om disse Besparelser paa Finansloven. Jeg haaber, jeg har den ærede Formands Tilladelse til at læse det op. Der staar i Bladet: „Men den Taabelighed, som den radikale og socialistiske Opposition i disse Dage bærer til Skue: først at søge at vinde Applaus paa sin Modstand mod Nedskæringen af Udgiften og dernæst slaa sig til Ridder paa Modstand mod de nødvendige Indtægter, kan ikke tages alt for højtideligt.“ „Mod-

stand mod Nedskæringen af Udgifterne!“ Maa jeg ikke om den Ting sige, at der blev fra Regeringen stillet mellem 700 og 800 Nedskæringsforslag; 10 af disse gik Socialdemokraterne imod, Resten af dem stemte vi for, fordi vi var enige med Regeringen i, at Opgaven maa være at skaffe Balance i Statsregnskabet. Vi gik med til Forslag, som vi under normale Forhold absolut vilde være gaaet imod. Men at man, naar Forholdet er det, at vi har stemt for 790 Nedskæringsforslag — ja, Tallet er naturligvis ikke helt rigtigt, men dog omtrent — og kun stemt imod 10, vil sige, at Vedtagelsen er sket under hidsig Modstand fra vor Side, det er dog at bilde Læserne noget ind, der intet har med Sandheden at gøre.

Dernæst vil jeg sige: Hvad betød nu de 10 Forslag, som vi stillede, idet vi gik imod Regeringens Forslag? Hvis vore Ændringsforslag var blevet vedtaget, vilde Merudgiften paa Statsbanernes Budget være blevet 7,3 Mill. Kr., men disse 7,3 Mill. Kr. vilde ikke have betydet en Merudgift for den højtærede Finansminister for det kommende Finansaar; thi en Udgift paa disse 7,3 Mill. Kr. skal afholdes, men de vil først blive opført paa næste Aars Tillægsbevillingslov. Altsaa, det er en ren Posterings-sag, der her er Tale om; de 7,3 Mill. Kr. til rullende Materiel, til Anlæg af Dobbeltspor og Ombygning af Stationer skal afholdes i det kommende Finansaar. Da vi vidste dette, ønskede vi, at Beløbet skulde opføres paa Finansloven. Men for at den højtærede Finansminister i Dag kan komme med et Resultat, som viser, hvor udmærket han forstaar at administrere, udskyder man dette Beløb til Tillægsbevillingsloven for Finansaaret 1923—24, hvorved man skaffer sig Resultater. I Øjeblikket virker det i hvert Fald imponerende, at man er i Stand til at foretage saa mægtige Besparelser. Resultatet vilde maaske ikke være blevet saa iøjnefaldende, hvis man havde taget de nævnte 7,3 Mill. Kr. med, som ikke er Besparelser. Endelig skal jeg nævne, at jeg har set ikke blot i „København“, men ogsaa i Venstres Provinspresse, hvor uvilligt vi har stillet os til Nedskæringerne. Jeg skal da minde om, at vi ogsaa har villet forringe Budgettet med 2 Mill. Kr. Den højtærede Finansminister ved i Dag med fuldkommen Sikkerhed, at han ikke faar det Rentebeløb, de 2 Mill. Kr., som Renterne paa Laanet til Landmandsbanken udgør, medens han skal betale de 2 Mill. Kr. i Renter til Nationalbanken. Desuagtet opfører han paa Fi-